

Kozlova V.A.

Kremenchuk Mykhailo Ostrohradskyi National University

THEORETICAL ASPECTS CONSTRUCTION OF ARCHITECTURE NATIONAL DEPOSITARY SYSTEMS OF UKRAINE

Summary

In the article methodologies of description of architecture are considered enterprises that set classification of basic areas of architecture and single principles for their description in the mutual tying up with each other describe the used rules, standards, processes, models that is used for determination of different elements of architecture on the different levels of abstraction. It is certain that from the point of view of principles of construction of architecture, depositary, this legal entity (organizational structure), carrying out depositary activity (certain process). It is well-proven that architecture is this description of some difficult system in certain moment of time and at the same time it is a process, id est set of guidances, rules and/or standards that are used in the process of construction of the new systems. One of elements of architecture here is a model of technological architecture that sets the list of the ratified technologies. The choice of these rules legalized by architecture is determined by principles that must be set forth as part of all architectural process. The analysis of becoming of the national depositary system is conducted, basic principles of construction of architecture of the National depositary of Ukraine are investigational.

Keywords: architecture, standards of description, depositary, depositary system, fund market, financial architecture, valuable papers.

УДК 339.977

ДЕРЖАВНА СТРАТЕГІЯ МІЖНАРОДНОЇ ІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ

Полгородник О.В.

Донбаська державна машинобудівна академія
МОН України, м. Краматорськ

Метою статті є аналіз можливих стратегій міжнародної інтеграції України та обґрунтування основних напрямів державного регулювання розвитку інтеграційних систем у відповідності до обраної стратегії. В роботі визначено передумови потенціалу економічної інтеграції України до європейського економічного простору. Розроблена стратегічна матриця розвитку інтеграційних процесів, визначені основні характеристики кожної зі стратегій. Розглянуто кожну із запропонованих стратегій міжнародної інтеграції у контексті можливості їх використання для формування державної стратегії зовнішньоекономічного розвитку України. Обґрунтовано доцільність використання стратегії «Збереження позицій» в якості базового сценарію для зіставлення та виділення інтеграційних ефектів. Стратегія «Регіональний лідер» розглядається в прогнозі як цільової сценарій, який може бути реалізовано при створенні відповідних умов.

Ключові слова: міжнародна інтеграція, державне регулювання, стратегія інтеграції, потенціал інтеграції, ризики інтеграції.

Постановка проблеми. Важливою ознакою сьогодення є інтенсивний розвиток інтеграційних процесів на різних рівнях. Економічна взаємозалежність держав, інтернаціоналізація продуктивних сил сприяють розвитку інтеграційних процесів в економіці. Основною метою економічної інтеграції як якісно нового і складного етапу інтернаціоналізації господарських зв'язків є більш тісне співробітництво і взаємопроникнення окремих національних господарств, забезпечення умов концентрації виробництва. Ефективна інтеграція до світового економічного простору є важливим напрямом розвитку України. Від успіху зовнішньоекономічної діяльності України залежить її подальший економічний і соціальний розвиток як підсистеми світової економіки.

В свою чергу, державне регулювання інтеграційних процесів є об'єктивною необхідністю. Таке регулювання спрямоване на забезпечення захисту інтересів країни та її господарюючих суб'єктів, створення для останніх рівних можливостей розвивати всі види підприємницької діяльності та напрями використання доходів і здійснення інвестицій, на розвиток конкуренції та обмеження монополізму

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблематиці державного регулювання міжнародної

економічної діяльності протягом останніх років відводилось провідне місце в дослідженнях таких вітчизняних і зарубіжних економістів як О. Білоруса, О. Власюка, О. Гаврилюка, А. Гальчинського, В. Гейця, Б. Губського, О. Киреева, Ю. Козака, Я. Корнаї, Д. Лук'яненка, Ю. Макогона, І. Матюшенка, Б. Панасюка, С. Панченка, Л. Радеби, П. Робсона, О. Рогача, В. Рокочої, В. Ростю, В. Сіденка, С. Соколенка, Дж. Стигліца, П. Тодаро, А. Філіпенка та інших [1-5], в результаті чого сформувалась методологія аналізу економічної взаємодії країн.

Особливої актуальності набувають дослідження економічного розвитку країн в умовах інтеграції ринків, їх транснаціоналізації та регіоналізації. Економічна інтеграція, суперечлива за природою і неоднозначна за наслідками, створює все зростаючі труднощі в національно-державному регулюванні міжнародної економічної діяльності, а через неї й внутрішньо-економічних процесах країн.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Незважаючи на те, що багато науковців приділяють увагу у своїх працях різним аспектам міжнародної інтеграції, але глобалізація формує якісно нові умови і критерії розроблення сучасної регуляторної політики України. З одного

боку, має суттєво посилитись і набути конкретних обрисів глобальна і євроінтеграційна спрямованість національного економічного розвитку, а з другого – нагальними стають питання національної безпеки України у контексті лібералізації її міжнародної діяльності і відкритості економіки. Для нашої країни актуальною є проблема державного регулювання зовнішньоекономічної діяльності та вибору стратегії інтеграції України до європейського економічного простору.

Мета статті. Головною метою цієї роботи є аналіз можливих стратегій міжнародної інтеграції України та обґрунтування основних напрямів державного регулювання розвитку інтеграційних систем у відповідності до обраної стратегії.

Виклад основного матеріалу. Інтеграційні процеси на європейському просторі вже надали позитивний вплив на структуру торгівлі України, сприяють розвитку певних галузей економіки. Перспективи поглиблення міжнародної інтеграції відкривають нові можливості для розвитку виробництв, інфраструктури, транспортних та логістичних маршрутів на території України, вибудовування кооперативних зв'язків і підвищення рівня життя.

Реалізація заходів по відкриттю ринків країн-партнерів стала одним з чинників зростання експорту вітчизняної продукції. Експорт України збільшився у порівнянні з імпортом, і починаючи з 2014 року Україна має позитивне сальдо платіжного балансу (рис. 1). Зазначені результати будуть менш досяжні на прогнозованому горизонті в силу насичення ринків. Разом з тим навіть в цих умовах передбачається помітне зростання експорту за рахунок зростання послуг України.

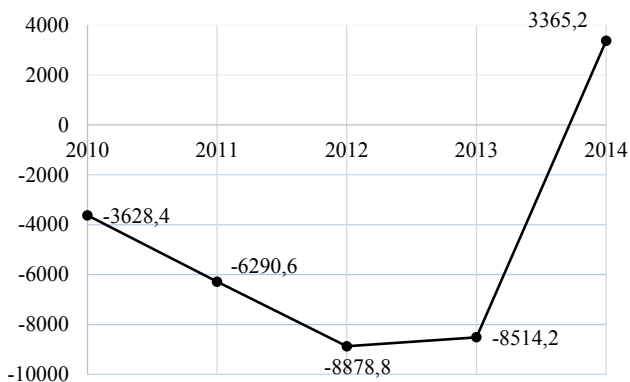

Рис. 1. Сальдо платіжного балансу України за 2010-2014 рр., млн. дол. США [6]

Незважаючи на досить високу інфляцію за рахунок ослаблення номінального ефективного курсу, вітчизняна валюта дешевшає в реальному вираженні. Це додатково стимулює експорт і обмежить зростання імпорту, нівелюючи тиск на валютному ринку. У разі подальшої успішної економічної інтеграції передбачається додаткове зростання експорту України з урахуванням міждержавних і зовнішніх ефектів від виробничої кооперації та спільного освоєння нових ринків. Важливо, що за більшістю проектів розвитку експорту мова йде про ринки, де цінова конкурентоспроможність другорядна.

Потенціал економічної інтеграції України в рамках ЄС характеризують наступні передумови.

1. Спільність довгострокових орієнтирів економічної політики держав-членів об'єднання (підтримка макроекономічної стабільності та підвищення конкурентоспроможності національних економік) визначає можливість реалізації широкого комплексу інтеграційних структурних заходів по більшості

напрямків розвитку. Їх реалізація дозволяє не тільки наблизитися до досягнення національних цільових орієнтирів для кожної країни, але і виконувати поставлені перед ними завдання з більшою ефективністю, забезпечуючи нові джерела зростання та розвитку національних економік.

2. Інтеграція повинна сприяти розвитку конкурентного середовища і формуванню спільного ринку. Передбачається послідовне усунення бар'єрів для вільного руху товарів, послуг, капіталу та робочої сили. Як наслідок, додатковий стимул до розвитку практично всіх типів національних економік держав-членів, для яких має значення масштаб ринку.

3. Інтеграційна взаємодія держав-членів у вигляді «конкуренції юрисдикцій», що сприяє підвищенню якості державного управління та випереджаючого впровадження досвіду «кращої практики» в сфері регулювання інтеграційних процесів.

4. Довгострокове прогнозування середньострокових трендів розвитку на основі оцінки світових і регіональних ризиків, а також перспектив економічного розвитку держав-членів і об'єднання в цілому.

5. В даний час спостерігається тенденція до потенційного економічного зростання як в розвинених країнах, так і в країнах з ринком, що формується, за рахунок залучення цих держав у глобальні процеси.

Тенденції середньострокового економічного розвитку України в контексті інтеграційних процесів, повинні враховувати наступні ризики:

- ризик «перегріву» фінансових ринків в результаті збереження низьких (до негативних) процентних ставок у розвинених країнах. Для запобігання реалізації даного ризику необхідно активне використання засобів макропруденційних інструментів;

- геополітичний ризик, загострення кризи в Україні, викликає низьку передбачуваність товарних ринків;

- ризик рецесії в Єврозоні, який може привести до дефляції в країнах Європи, що стане серйозною проблемою для світової економіки в цілому.

- ризик довгострокової стагнації в економіках розвинених країн за рахунок більш низьких рівнів приватних інвестицій і більш високих рівнів заощаджень, що, в свою чергу, веде до зниження внутрішнього попиту та негативно впливає на зростання ринків як через скорочення зовнішнього попиту, так і опосередковано – через більш слабкі ринки капіталу.

У довгостроковій перспективі можливе формування додаткових ризиків:

- уповільнення зростання сукупної продуктивності факторів виробництва, консервація в окремих регіонах світу поточного технологічного укладу.

- скорочення вкладу праці в зростання випуску продукції як результату погіршення демографічної ситуації: незважаючи на тенденцію до збільшення тривалості життя та більш пізнього виходу людей на пенсію в розвинених країнах співвідношення працездатного і непрацездатного населення змінюється негативним чином.

Перераховані вище ризики в різній мірі впливають на інтеграційні процеси. Тому, першочерговим завданням для України стає зміцнення економічного зростання та надання йому більшої стійкості. Реалізація даного завдання неможлива тільки зусиллями монетарної та фіскальної політики, які покликані більшою мірою згладжувати коливання в рамках поточного бізнес-циклу. Для забезпечення переходу економіки на новий рівень технологічного розвитку необхідні структурні перетворення економіки. Причому підхід до реалізації структурних реформ повинен формуватися з урахуванням міждержавних економічних зв'язків, які на довгостро-

ковому часовому інтервалі будуть зміцнюватися як результат глобальних процесів. Інтеграційні процеси дозволяють зробити ці процеси більш керуваними і спрямованими на рішення національних стратегічних завдань.

Стратегічна матриця розвитку інтеграційних процесів представлена на рис. 2, а основні характеристики кожної зі стратегій подано у таблиці.

	Глобалізація	Регіоналізація
Інтеграція на існуючій базі	Збереження позицій	Транзитно-сировинний додаток
Інтеграція компетенцій	Глобальний лідер	Регіональний лідер

Рис. 2. Стратегічна матриця розвитку інтеграційних процесів

Розглянемо кожну із запропонованих стратегій міжнародної інтеграції у контексті можливості їх використання для формування державної стратегії зовнішньоекономічного розвитку України.

1. «Регіональний лідер». Процеси регіоналізації в глобальній економіці формують сприятливі умови для послідовного створення на території країни регіонального лідера – центру тяжіння інновацій, інвестицій, висококваліфікованих кадрів і виробництва продукції, конкурентоспроможної на світових ринках. В цілому, стратегія «Регіональний лідер» можна охарактеризувати як «стратегію високої міжнародної конкуренції», що базується на пошук «вікон можливостей» і створення нових конкурентних переваг. Це передбачає формування умов для поліпшення «якості» економічного зростання України в довгостроковій перспективі, будівництво «економіки знань», здатної до постійного розвитку темпами, що випереджають середньосвітові.

З використанням інтеграційних інструментів і механізмів можлива загальносистемна реалізація напрямків економічного розвитку, включаючи активізацію співробітництва у високотехнологічних сферах економіки. Особливу роль матиме стимулювання створення нових сучасних виробництв, формування «галузей майбутнього», консолідація ресурсів для розвитку людського капіталу, формування сприятливого середовища проживання креативного класу і застосування його знань і навичок, а також забезпечення доступності фінансових ресурсів, необхідних для проведення технологічних досліджень та їх комерціалізації. Реалізація даної стратегії дозволить Україні збільшити свою частку

в світовій економіці, забезпечити економію за рахунок «ефекту масштабу», «технологічного ефекту», підвищити якість і рівень життя населення.

Реалізація інтеграційного потенціалу в межах стратегії «Регіональний лідер» вимагає:

а) координації та реалізації загальноекономічних заходів за напрямками, що визначають конкурентоспроможність країни. До числа таких напрямків можна віднести:

- забезпечення макроекономічної стабільності;
- створення умов для зростання ділової активності та інвестиційної привабливості;
- інноваційний розвиток і модернізація економіки;
- інфраструктурний розвиток, у тому числі реалізація транзитного потенціалу країни;
- розвиток кадрового потенціалу;
- підвищення енергоефективності та ресурсозбереження;
- міжрегіональний розвиток і прикордонне співробітництво;
- реалізація зовнішньоторговельного потенціалу.

б) визначення пріоритетних сфер економіки з точки зору доступності інтеграційного потенціалу. До таких сфер економіки можна віднести:

- сфери економіки, інтеграція в яких забезпечує мультиплікативний ефект для економік країн-членів об'єднання;
- сфери економіки з високою актуальністю та / або потенціалом імпортозаміщення за рахунок кооперації;
- сфери економіки, що володіють конкурентними перевагами та перспективами зростання поставок товарів і послуг на внутрішній ринок за рахунок спеціалізації країни;
- сфери економіки, які вбудовані у міжнародні виробничі ланцюжки;
- «галузі майбутнього», що передбачають відмову від концепції наздоганяючого розвитку та сконцентровані на розвитку нових технологій, які випереджають загальносвітові показники;
- сфери економіки, які регульовані державою, і сфери з високою часткою компаній з державною власністю.

Окремо слід виділити сегменти машинобудівної продукції, де українські виробники завдяки власним НДДКР контролюють ланцюги доданої вартості і зберігають глобальну конкурентоздатність, а саме: військово-промисловий комплекс; виробництво енергетичного обладнання: турбіни, генератори, трансформатори і компресорне обладнання; авіабудування; ракетобудування; вагобудування;

Таблиця

Коротка порівняльна характеристика стратегій міжнародної інтеграції

Стратегія	Основа інтеграції	Характеристика	Ефекти
Збереження позицій	Інтеграція на існуючій базі.	Національні економіки діють, в більшій мірі, незалежно. Досягнуті інтеграційні домовленості реалізуються при виникаючих нових бар'єри, вилучення і обмеження. Нових системних інтеграційних рішень не приймається.	Незначне зростання взаємної торгівлі
Транзитно-сировинний додаток	Інтеграція на існуючій базі	Транзитна територія для сильних регіональних блоків. Інтеграція орієнтована на розвиток транспорту та відповідної інфраструктури	Зростання експорту сировинних товарів, збільшення пасажиро- і вантажообігу
Регіональний лідер	Інтеграція компетенцій	Координація дій з ключових напрямів, що визначають конкурентоспроможність економіки. Співпраця в реальному секторі та сфері послуг, в тому числі несировинних сферах економіки	Ефекти: масштабу, технологічної віддачі, синергії, тощо. Результати: скорочення частки імпорту, підвищення рівня життя
Глобальний лідер	Інтеграція компетенцій	Формування світової економічної політики, лідерство у стратегічних галузях економіки	Позитивне сальдо платіжного балансу, дохід від інвестицій в економіку країн-партнерів

виробництво гірничошахтного обладнання – вугле-видобувні комбайни для тонких вугільних пластів; виробництво вантажних автомобілів для кар'єрів; суднобудування.

Стратегія «Регіональний лідер» передбачає максимальне залучення в інтеграційний процес всіх можливих учасників, включаючи державні та приватні компанії, інститути розвитку. Крім оптимізації використання конкурентних переваг передбачається формування нових компетенцій для реалізації поставлених задач.

2. Стратегія «Глобальний лідер» передбачає, що держава повинна відповідати наступним характеристикам:

- мати ефективний економічний механізм, заснований на виробництві інноваційного типу;
- домінувати у світовій валютній системі;
- мати чільні позиції в світовій торгівлі та контролювати більшу частину великих транснаціональних корпорацій.

Така держава повинна мати силові можливості глобального масштабу, потужні військові союзи і здійснювати ефективну військову політику. Вона повинно бути привабливою з точки зору культури, компетентного керівництва і потенціалу готовності суспільства та еліти жертвувати своїми ресурсами в ім'я світового лідерства нації. Така держава повинна сприйматися центром світової науки і освіченості. При цьому їй «належить» мати енергійне (пасіонарна) населення.

Але економічні, політичні та соціальні реалії України є такими, які не дозволяють розглядати стратегію «Глобального лідера».

3. «Транзитно-сировинний додаток». Стратегія передбачає максимально можливе використання географічного положення країни та наявної сировинної бази (поновлюваних і невідновлюваних природних ресурсів). Стимулом до поглиблення інтеграції відповідно до стратегії є взаємодія «регіональних лідерів» у Європейському та Азіатсько-Тихоокеанському регіонах. В рамках інтеграційного співробітництва Україна стає економічно прийнятною для транспортування природних ресурсів і транзиту товарів, а також для розвитку переробних виробництв поблизу великих транспортних вузлів і маршрутів. Україна має великий потенціал для здійснення транзитних перевезень завдяки досить розгалуженій мережі автомобільних шляхів та проходженню через країну трьох європейських транспортних коридорів, які співпадають з напрямками доріг загального користування державного значення. Попри те, що в останні роки спостерігається певне зростання обсягу транзитних вантажів різними видами транспорту, транзитні вантажопотоки дедалі частіше почали оминати територію держави.

Реалізація стратегії передбачає суттєву активізацію взаємодії держав-членів в напрямку реалізації транзитного потенціалу України, включаючи практичне формування транспортних коридорів. Це передбачає реалізацію спільних інфраструктурних проектів в сфері транспортування і транзиту продукції, а також в інтересах стимулювання розвитку сфери відповідних послуг.

Інтеграційне співробітництво в зазначених сферах передбачає розвиток конкуренції, формування підходів до практичної роботи єдиних збутових каналів, спільну розробку і використання сучасних технологій з видобутку енергетичних ресурсів і збільшення глибини їх переробки, розвиток енергетичного та транспортного машинобудування, тощо.

Стратегія також забезпечує географічну диверсифікацію експорту сировинних ресурсів, зростан-

ня інвестицій у видобувні галузі та сільське господарство, а також пов'язані з ними переробні галузі промисловості. В цілому стратегія «Транзитно-сировинний додаток» можна охарактеризувати як «стратегію мінімізації ризиків». Вона орієнтована більшою мірою на максимальне використання наявних конкурентних переваг (в сировинному секторі, геоелектричних, тощо), а не на створення нових. З іншого боку, реалізація даного сценарію вимагає менше інтеграційних зусиль в порівнянні зі сценарієм «Регіональний лідер».

Стратегія передбачає максимально оперативне усунення існуючих бар'єрів, вилучень і обмежень, що перешкоджають створенню транспортних коридорів і вдосконаленню транспортно-логістичної сфери. Основний інтеграційний ефект при реалізації стратегії полягає в збільшенні вантажоперевезень через територію України за рахунок прискорення доставки вантажів, підвищення надійності перевезень і максимального спрощення відповідних процедур.

4. «Збереження позицій». В рамках даної стратегії національні економіки в більшій мірі діють незалежно під впливом національних і зовнішніх чинників. У цих умовах економічний розвиток держав-членів ґрунтується на власних «традиційних» джерелах зростання, що забезпечують невисокі рівноважні темпи економічного розвитку при збереженні інфраструктурних обмежень.

Напрямки інтеграційного співробітництва формуються строго в рамках прийнятої нормативно-правової бази, досягнуті інтеграційні домовленості реалізуються при виникаючих нових бар'єрах, вилученнях та обмеженнях. Нові синергетичні ефекти не мають масштабного характеру («економія на масштабі», «технологічний ефект»).

Базовими передумовами стратегії є:

- збереження домінуючого положення сировинних галузей в економіці і зовнішній торгівлі України;
- поступова модернізація галузей економіки з акцентом на переробні і складальні виробництва з підвищенням ступеня їх локалізації;
- випереджальний розвиток окремих переробних і високотехнологічних галузей (енергетичне машинобудування, оборонний комплекс), сільського господарства та реалізація окремих інфраструктурних проектів (головним чином в енергетиці та транспорті), необхідних для задоволення внутрішніх потреб держави;
- скоординований розвиток транспортної сфери в рамках реалізованих проектів транспортних коридорів, створення та спільного використання транспортної інфраструктури; гармонізація законодавства в галузі транспорту.

Щодо двох інших стратегій «Збереження позицій» тягнє до сценарію «Транзитно-сировинного додатку» з тією відмінністю, що позиціонування як «сполучної ланки» між Європою і Азією в цьому сценарії виражена слабше. Реалізація транзитного потенціалу не виходить за рамки запущених проектів транспортних коридорів і носить в основному екстенсивний характер.

Одночасно слід зазначити, що в довгостроковій перспективі ця стратегія, обмежена існуючою системою цілей і завдань інтеграції, не має «стрижневої» основи і носить в цілому інерційний характер. В силу того, що в реальності є досить сильні очікування та інтереси в сфері економічної інтеграції України до європейського економічного простору, а сам цей процес вже набув певну інерцію, можна стверджувати, що ймовірність реалізації даної стратегії невисока.

Висновки і пропозиції. В силу відсутності суттєвого впливу інтеграційних процесів, що відбуваються в Україні, на динаміку і спрямованість загальносвітових економічних тенденцій, все стратегії довгострокового економічного розвитку характеризуються однаковими зовнішніми умовами. Стратегія «Збереження позицій» пропонується в якості «базового» сценарію для зіставлення та виділення інтеграційних ефектів. Стратегія «Регіональний лідер» розглядається в прогнозі як «цільової» сценарій.

У той же час, підвищується ризик невизначеності в Україні, що, в свою чергу, стримує інвестиційну

активність. Дефіцит інвестицій в кінцевому підсумку може призвести до скорочення потенціалу економічного зростання держави. Передбачається, що на горизонті 2020-2030 років реалізація нових спільних проектів в області інфраструктури, а також зростання торгівлі в результаті реалізації інтеграційних заходів приведуть до притоку іноземних інвестицій та зростання експорту, які суттєво послаблять тиск на валютний ринок. Це дозволить зберегти стабільний профіцит сальдо по поточних операціях, в першу чергу за рахунок істотного зростання експорту до ЄС, а також певною мірою стабілізувати курс.

Список літератури:

1. Білорус О. Глобалістика – нова синтетична наука / О. Білорус, В. Власов // Вісник Національної академії наук України. – 2010. – № 3. – С. 17-26.
2. Власюк О.С. Виклики та загрози фінансовій безпеці України на середньострокову перспективу / О.С. Власюк // Фінанси України. – 2012. – № 5. – С. 3-13.
3. Пріоритети національного економічного розвитку в контексті глобалізаційних викликів : монографія : у 2 ч. – Ч. 2 / за ред. В.М. Гейця, А.А. Мазаракі. – К. : Київ. нац. торг.-екон. ун-т, 2008. – 273 с.
4. Макогон Ю. В. Торговий баланс України: виход из кризиса / Ю. В. Макогон // Вісник Маріупольського державного університету. Сер. : Економіка. – 2011. – Вип. 1. – С. 36-43.
5. Матюшенко І. Ю. Основні напрямки програми ЄС з досліджень та інновацій «Горизонт 2020» і вибір пріоритетних напрямків розвитку науки і техніки України / І.Ю. Матюшенко, Д.О. Михайлова // Вісник Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. Серія : Міжнародні відносини. Економіка. Країнознавство. Туризм. – 2014. – № 1144, вип. 3(1). – С. 120-127.
6. Зовнішня торгівля України: статистичний збірник. – К.: Державна служба статистики України, 2015. – 102 с.
7. Україна: Стратегічні пріоритети. Аналітичні оцінки – 2006: монографія / за ред. О.С. Власюка. – К. : НІСД, 2006. – 576 с.
8. Нормативно-правове забезпечення стратегічного курсу України на європейську та євроатлантичну інтеграцію / І.В. Артёмов, Д.В. Вітер, Л.І. Загайнова, О.М. Казакевич, О.М. Руденко. – Ужгород: Ліра, 2007. – 346 с.
9. Даниленко О.Л. Механізм регулювання взаємодії внутрішнього та зовнішнього ринків / О.Л. Даниленко: Вісн. Харків. нац. ун-ту ім. В.Н. Каразіна. – (Економічна серія). – 2008. – №802. – С. 6-11.

Полгородник А.В.

Донбасская государственная машиностроительная академия
МОН Украины, г. Краматорск

ГОСУДАРСТВЕННАЯ СТРАТЕГИЯ МЕЖДУНАРОДНОЙ ИНТЕГРАЦИИ УКРАИНЫ

Аннотация

Целью статьи является анализ возможных стратегий международной интеграции Украины и обоснование основных направлений государственного регулирования развития интеграционных систем в соответствии с выбранной стратегией. В работе определили предпосылки развития потенциала экономической интеграции Украины в европейское экономическое пространство. Разработана стратегическая матрица развития интеграционных процессов, определены основные характеристики каждой из стратегий. Рассмотрены предложенные стратегии международной интеграции в контексте возможности их использования для формирования государственной стратегии внешнеэкономического развития Украины. Обоснована целесообразность использования стратегии «Сохранение позиций» в качестве базового сценария. Стратегия «Региональный лидер» рассматривается в прогнозе как целевой сценарий, который может быть реализован при создании соответствующих умел.

Ключевые слова: международная интеграция, государственное регулирование, стратегия интеграции, потенциал интеграции, риски интеграции.

Polgorodnik O.V.

Donbass State Engineering Academy
of Ministry of Education and Science of Ukraine, Kramatorsk

STATE STRATEGY OF THE INTERNATIONAL INTEGRATION OF UKRAINE

Summary

The purpose of the article is to analyze possible strategies for international integration of Ukraine and substantiate the main directions of state regulation of the development of integration systems in accordance with the chosen strategy. The work determined the prerequisites for the development of Ukraine's economic integration potential in the European economic space. A strategic matrix for the development of integration processes has been developed, and the main characteristics of each strategy have been determined. The proposed strategies for international integration in the context of the possibility of their use for the formation of the state strategy for foreign economic development of Ukraine are considered. The expediency of using the strategy «Preservation of positions» as a baseline scenario is justified. The «Regional Leader» strategy is seen in the forecast as a target scenario, which can be implemented when creating relevant ones.

Keywords: international integration, state regulation, integration strategy, integration potential, integration risks.